

12. nedjelja kroz godinu B

*Stoga mi od sada nikoga ne poznajemo po tijelu.
Staro uminu, novo, gle, nasto! (2 Kor 5, 16.17)*

Prvo čitanje

Job 38,1.8-11

Gospodin odgovori Jobu iz oluje i reče: "Tko li zatvori more vratnicama kad burkajući se navrije iz utrobe, kad oblakom ko haljom ga odjenuh i maglom gustom ovih ko pelenam', kad njegovu sam odredio među, vrata stavio sa prijevornicama? 'Dotle ćeš! – rekoh – dalje ni koraka, tu nek se lomi ponos tvog valovlja!' "

Drugo čitanje

2. Korinćanima 5,14-17

Braćo i sestre! Ljubav nas Kristova obuzima kad promatramo ovo: Jedan za sve umrije, svi dakle umriješe; i za sve umrije da oni koji žive ne žive više sebi, nego Onomu koji za njih umrije i uskrsnu. Stoga mi od sada nikoga ne poznajemo po tijelu; ako smo i poznavali po tijelu Krista, sada ga tako više ne poznajemo. Dakle, je li tko u Kristu, nov je stvor. Staro uminu, novo, gle, nasto!

Evandjelje

Marko 4,35-41

U onaj dan, uvečer, reče Isus svojim učenicima: "Prijeđimo prijeko!" Oni otpuste mnoštvo i povezu Isusa kako već bijaše u lađi. A pratile su ga i druge lađe.

Najednom nasto žestoka oluja, na lađu navale valovi te su je već gotovo napunili. A on na krmi spavaše na uzglavku. Probude ga i kažu mu: "Učitelju! Zar ne mariš što ginemo?" On se probudi, zaprijeti vjetru i reče moru: "Utihni! Umukni!" I smiri se vjetar i nasto velika utiha. Tada im reče: "Što ste bojažljivi?"

Kako nemate vjere?" Oni se silno prestrašiše pa se zapitkivahu: "Tko li je ovaj da mu se i vjetar i more pokoravaju?"

Za razmišljanje

"Ako se to ovako nastavi, još će nam početi prijetiti..." Rečenica je to, koju često možemo čuti u razgovoru, a vjerojatno je ponekad i sami upotrebljavamo. Ako mi netko/nešto prijeti, to u meni izaziva strah. A danas nam se prijeti više nego ikada, izvana i iznutra. Prijetnja koja dolazi od stvorenja po čovjeku, prijetnja njegova ogromnog potencijala oružja, grubo i suptilno nasilje kako u velikom, tako u malom, u međuljudskim odnosima sve do najdubljih slojeva duše. K tome dolaze još prijetnje bolesti, nesigurnosti radnoga mjesta, neizvjesne budućnosti. Sve to izaziva strah. Već jedan himan iz 11. stoljeća sažeo je to iskustvo u kratku rečenicu: "Usred života okruženi smo smrću".

Što nam je, dakle, činiti naočigled takvih prijetnji? Kako se moramo ponašati? Tko je onaj, koji nam može pomoći?

Temelj našega ponašanja u vihoru života, kad valovi prijete i zapljuskuju nas, jest jedno temeljno iskustvo: ja sam od Boga ljublje, osobno pozvan i jedinstven. I kakve god prijetnje i zablude utjecale na moj život, Bog je vjeran. Vlastite dubine, prijetnje, sputavajuća resignacija, često me pokušavaju lažno uvjeriti da Isus, ili uopće nije prisutan, ili spava ili mirno promatra moju propast.

Međutim, ako sam spreman za iskustvo da me nosi ljubav Božja, i da nema ničega, ama baš ničega, što bi me moglo rastaviti od ljubavi Božje, osim moje vlastite volje, onda svaka prijetnja gubi svoju smrtnu boljku, iako strah još nije potpuno nestao.

Dobro je uvijek iznova čuti evanđelje o oluji na jezeru, to iskustvo, da je Isus i u oluji uvijek s nama, i da ga bez ženiranja smijemo i trebamo protresti, jest zapravo životni program. Svaka situacija našega života koja u nama izaziva strah, nije samo prijetnja, nego i šansa da sve više budemo obdareni Božjom ljubavi i privrženošću.

Gospodine, rekao si:

Tako dugo, dok ste u svijetu, bojite se.

Ne želiš nekakve silnike, koji ne poznaju straha.

I sam si jednom rekao: bojim se.

Ali onda si išao putem kojeg si se bojao.

Sebe i svoj strah predao si u ruke onome, koji te vodio.

Pomozi mi, da se ne protivim strahu, nego da dopustim da me on obuzme i da se tako zajedno s njime predam tebi.

Daj mi svoj mir.

Tako ću imati snage na svom putu, smirenost u svim nemirima, čvrsto tlo pod nogama i cilj, tvoj cilj pred očima.